

świadczenia organu wojskowego potwierdzającego rodzaj i okres wykonywania przymusowego zatrudnienia w ramach zastępczej służby wojskowej, o której mowa w art. 1 ust. 1.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wydanie zaświadczenia, o którym mowa w ust. 1, powinno być poprzedzone zasięgnięciem przez organ wojskowy opinii właściwego stowarzyszenia zrzeszającego byłych żołnierzy górników. Opinia sporządzana jest nieodpłatnie.”;

8) po art. 5 dodaje się art. 5a w brzmieniu:

„Art. 5a. 1. Żołnierzom, o których mowa w art. 1 ust. 1 pkt 1, przymusowo zatrudnianym w zakładach pozyskiwania i wzbogacania rud uranowych jednorazowo przysługuje odszkodowanie w wysokości:

- 1) 22 200 zł — jeżeli u poszkodowanego orzeczono na stałe inwalidztwo I grupy lub całkowitą niezdolność do pracy oraz do samodzielnej egzystencji,
- 2) 15 850 zł — jeżeli u poszkodowanego orzeczono na stałe inwalidztwo II grupy lub całkowitą niezdolność do pracy,
- 3) 9 510 zł — dla pozostałych poszkodowanych.

2. Podstawę do wypłaty odszkodowania stanowi zaświadczenie organu wojskowego, o którym mowa w art. 5 ust. 1.

3. Przyznanie i jednorazową wypłatę odszkodowania realizuje na wniosek poszkodowanego Biuro Roszczeń Byłych Pracowników Zakładów Produkcji Rud Uranu Państwowej Agencji Atomistyki w Kowarach.”

Art. 2. W ustawie z dnia 26 lipca 1991 r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 1993 r. Nr 90, poz. 416 i Nr 134, poz. 646, z 1994 r. Nr 43, poz. 163, Nr 90, poz. 419, Nr 113, poz. 547, Nr 123, poz. 602 i Nr 126, poz. 626, z 1995 r. Nr 5, poz. 25 i Nr 133, poz. 654, z 1996 r. Nr 25, poz. 113, Nr 87, poz. 395, Nr 137, poz. 638, Nr 147, poz. 686 i Nr 156, poz. 776, z 1997 r. Nr 28, poz. 153, Nr 30, poz. 164, Nr 71, poz. 449, Nr 85, poz. 538, Nr 96, poz. 592, Nr 121,

poz. 770, Nr 123, poz. 776, Nr 137, poz. 926, Nr 139, poz. 932, 933, 934 i Nr 141, poz. 943 i 945, z 1998 r. Nr 66, poz. 430, Nr 74, poz. 471, Nr 108, poz. 685, Nr 117, poz. 756, Nr 137, poz. 887, Nr 144, poz. 930 i Nr 162, poz. 1121 oraz z 1999 r. Nr 62, poz. 689 i Nr 72, poz. 801) w art. 21 w ust. 1 w pkt 62 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się pkt 63 w brzmieniu:

„63) świadczenie pieniężne oraz ryczałt energetyczny przyznane na podstawie ustawy z dnia 2 września 1994 r. o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu (Dz. U. Nr 111, poz. 537, z 1995 r. Nr 138, poz. 681, z 1998 r. Nr 162, poz. 1118 i z 1999 r. Nr 80, poz. 902).”

Art. 3. Dodatek przyznany na podstawie dotychczas obowiązujących przepisów jest wypłacany nadal na zasadach przewidzianych dla świadczenia pieniężnego określonego przepisami niniejszej ustawy.

Art. 4. 1. Osobom, o których mowa w art. 1 ust. 1 ustawy wymienionej w art. 1, pobierającym przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy dodatek przysługuje ryczałt energetyczny, o którym mowa w art. 2a, na podstawie zaświadczeń wydanych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Przepis ust.1 stosuje się odpowiednio w odniesieniu do wdowy po osobie wymienionej w art. 1 ust. 1 ustawy, o której mowa w art. 1, z tym że ryczałt energetyczny przyznaje się i wypłaca na wniosek osoby zainteresowanej.

Art. 5. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst ustawy o świadczeniu pieniężnym i uprawnieniach przysługujących żołnierzom zastępczej służby wojskowej przymusowo zatrudnianym w kopalniach węgla, kamieniołomach i zakładach wydobywania rud uranu, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 6. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2000 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

903

USTAWA

z dnia 10 września 1999 r.

o niektórych umowach kompensacyjnych zawieranych w związku z umowami dostaw na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Ustawa określa zasady zawierania oraz prawa i obowiązki stron umowy kompensacyjnej, zwanej „umową offsetową”, w związku z zawarciem umowy

dostawy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej uzbrojenia lub sprzętu wojskowego na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa, wyprodukowanego lub wytworzonego poza jej terytorium.

Art. 2. 1. Ustawy nie stosuje się w przypadku zawierania umów dostawy uzbrojenia lub sprzętu wojsko-

wego, których wartość nie przekracza równowartości w walucie polskiej 5 000 000 EURO.

2. Ustawy nie stosuje się do umów dotyczących remontów i dostaw części zamiennych do zakupionego przed wejściem w życie niniejszej ustawy uzbrojenia lub sprzętu wojskowego.

Art. 3. Ilekroć w ustawie jest mowa o:

- 1) umowie offsetowej — rozumie się przez to umowę zawartą pomiędzy Skarbem Państwa a zagranicznym dostawcą, określającą zakres i wartość zobowiązania offsetowego, które zagraniczny dostawca ma wykonać na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium państw obcych, wspólnie z polskim przedsiębiorcą,
- 2) zobowiązaniu offsetowym — rozumie się przez to zobowiązanie bezpośrednio lub pośrednio zagranicznego dostawcy uzbrojenia lub sprzętu wojskowego do wniesienia wkładów do spółki z ograniczoną odpowiedzialnością bądź spółki akcyjnej lub do zawarcia umowy poddostawy z polskim przedsiębiorcą,
- 3) zagranicznym dostawcy — rozumie się przez to przedsiębiorcę zagranicznego lub zależną od niego osobę prawną wykonującą — na podstawie umowy — dostawy uzbrojenia lub sprzętu wojskowego na rzecz Skarbu Państwa lub polskiego przedsiębiorcy, na potrzeby obronności i bezpieczeństwa państwa,
- 4) polskim przedsiębiorcy — rozumie się przez to osobę fizyczną, osobę prawną oraz nie mającą osobowości prawnej spółkę handlową, które zawodowo, we własnym imieniu, podejmują i wykonują działalność gospodarczą, posiadają miejsce zamieszkania bądź siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i nie są osobami prawnymi zależnymi od przedsiębiorcy zagranicznego,
- 5) uzbrojeniu lub sprzęcie wojskowym — rozumie się przez to broń, amunicję, materiały wybuchowe oraz wyroby i ich części, usługi, a także technologie o przeznaczeniu wojskowym lub policyjnym, określone na podstawie art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 2 grudnia 1993 r. o zasadach szczególnej kontroli obrotu z zagranicą towarami i technologiami w związku z porozumieniami i zobowiązaniami międzynarodowymi (Dz. U. Nr 129, poz. 598, z 1996 r. Nr 106, poz. 496, z 1997 r. Nr 88, poz. 554 i Nr 157, poz. 1026 oraz z 1999 r. Nr 70, poz. 775),
- 6) umowie dostawy uzbrojenia lub sprzętu wojskowego — rozumie się przez to umowę sprzedaży, dostawy, licencji, know-how i inne umowy o przeniesienie prawa lub świadczenie usług, których przedmiotem jest uzbrojenie lub sprzęt wojskowy,
- 7) zobowiązaniu offsetowym bezpośrednim — rozumie się przez to wiążące się z umową dostawy uzbrojenia lub sprzętu wojskowego zobowiązanie offsetowe na rzecz przemysłowego potencjału obronnego,
- 8) zobowiązaniu offsetowym pośrednim — rozumie się przez to inne zobowiązanie offsetowe niż wymienione w pkt 7,

- 9) umowie poddostawy — rozumie się przez to umowę sprzedaży, dostawy, licencji, know-how i inne umowy o przeniesienie prawa lub świadczenie usług, zawarte pomiędzy zagranicznym dostawcą a polskim przedsiębiorcą, których przedmiot pozostaje w związku z przedmiotem umowy dostawy uzbrojenia lub sprzętu wojskowego,
- 10) wartości umowy offsetowej — rozumie się przez to łączną wartość zobowiązań offsetowych zagranicznego dostawcy, określoną w umowie offsetowej,
- 11) mnożniku offsetowym — rozumie się przez to określony liczbą współczynnik zaliczania zobowiązań offsetowych zagranicznego dostawcy na poczet wartości umowy offsetowej,
- 12) ofercie offsetowej — rozumie się przez to skierowaną przez zagranicznego dostawcę propozycję zawarcia umowy offsetowej, stanowiącą ofertę w rozumieniu art. 66 § 1 Kodeksu cywilnego,
- 13) przemysłowym potencjale obronnym — rozumie się przez to zasoby materialne i niematerialne istniejące w przemyśle Rzeczypospolitej Polskiej, zabezpieczające potrzeby obronne państwa, w tym potrzeby Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej w uzbrojenie lub sprzęt wojskowy.

Art. 4. 1. Zagraniczny dostawca ma obowiązek zawarcia umowy offsetowej na zasadach określonych w ustawie.

2. Umowa dostawy uzbrojenia lub sprzętu wojskowego, którą zawarł zagraniczny dostawca, staje się ważna z dniem zawarcia przez niego umowy offsetowej.

3. Żadna ze stron nie może odstąpić od umowy offsetowej ani jej wypowiedzieć.

Art. 5. Umowa offsetowa zapewnia udział zagranicznych dostawców w restrukturyzacji i rozwoju gospodarki Rzeczypospolitej Polskiej, a w szczególności:

- 1) rozwój polskiego przemysłowego potencjału obronnego, a także przemysłu lotniczego, elektronicznego oraz wdrażania zaawansowanych technologii,
- 2) otwarcie nowych rynków eksportowych dla polskiego przemysłu, o którym mowa w pkt 1, lub zwiększenie jego dotychczasowych możliwości eksportowych,
- 3) przekazanie nowych technologii oraz usprawnień organizacyjnych do Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) rozwój prac naukowo-badawczych, rozwój polskich uczelni i jednostek badawczo-rozwojowych,
- 5) tworzenie nowych miejsc pracy w Rzeczypospolitej Polskiej, w szczególności w regionach zagrożonych bezrobociem, w których znajdują się spółki przemysłowego potencjału obronnego.

Art. 6. 1. Wartość umowy offsetowej zawartej z zagranicznym dostawcą nie może być mniejsza od równowartości dostawy uzbrojenia lub sprzętu wojskowego, określonej w umowie tej dostawy.

2. Wartość zobowiązania offsetowego bezpośredniego, wykonywanego na rzecz przemysłowego potencjału obronnego, nie może być mniejsza od połowy wartości umowy offsetowej.

Rozdział 2

Zawarcie umowy offsetowej

Art. 7. 1. Umowę offsetową zawiera się po przeprowadzeniu rokowań na podstawie oferty offsetowej zagranicznego dostawcy.

2. Rokowania prowadzi minister właściwy do spraw gospodarki.

3. Umowę offsetową zawiera w imieniu Skarbu Państwa, z zastrzeżeniem przepisu art. 23, minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 8. 1. Zagraniczny dostawca składa ofertę offsetową ministrowi właściwemu do spraw gospodarki, nie później niż w terminie złożenia oferty w postępowaniu w sprawie udzielenia zamówienia publicznego na zasadach określonych w odrębnych przepisach. W szczególnie uzasadnionych przypadkach minister właściwy do spraw gospodarki może, na wniosek oferenta, przedłużyć termin do złożenia oferty.

2. Oferta, o której mowa w ust. 1, powinna zawierać w szczególności:

- 1) podstawowe informacje dotyczące statusu prawnego, majątku oraz sposobu reprezentacji zagranicznego dostawcy,
- 2) informacje dotyczące doświadczeń zagranicznych dostawcy w wykonywaniu umów offsetowych,
- 3) proponowaną wartość umowy offsetowej,
- 4) proponowany przedmiot zobowiązań offsetowych,
- 5) proponowane terminy wykonywania zobowiązań offsetowych.

3. Ofertę offsetową sporządza się w języku polskim z zachowaniem formy pisemnej pod rygorem nieważności.

Art. 9. 1. Komitet do Spraw Umów Offsetowych, zwany dalej „Komitetem”, analizuje i opiniuje złożone oferty offsetowe zagranicznych dostawców, kierując się względami bezpieczeństwa i obronności państwa, z uwzględnieniem interesu gospodarczego.

2. Komitet sporządza pisemną opinię, odrębnie dla każdej złożonej oferty, w terminie trzydziestu dni od dnia upływu terminu, o którym mowa w art. 8 ust. 1.

3. W opinii, o której mowa w ust. 2, zawiera się ocenę danych wymienionych w art. 8 ust. 2 oraz przedstawia się sposób zaliczania zobowiązań offsetowych na poczet proponowanej przez zagranicznego dostawcę wartości umowy offsetowej, w tym przyjęte mnożniki offsetowe.

4. Opinię, o której mowa w ust. 2, Komitet przesyła niezwłocznie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki.

Art. 10. 1. Zaliczanie zobowiązań offsetowych zagranicznego dostawcy na poczet wartości umowy offsetowej następuje z uwzględnieniem:

- 1) mnożników offsetowych określonych w przedziale od 0,5 do 2,0,
- 2) korzystniejszego dla zagranicznego dostawcy zaliczenia zobowiązania offsetowego bezpośredniego niż pośredniego,
- 3) możliwości zaliczenia wartości zobowiązań z umów innych niż umowy dostawy uzbrojenia lub sprzętu wojskowego, zawartych przez zagranicznego dostawcę w terminie 12 miesięcy poprzedzających zawarcie umowy offsetowej, przy założeniu, że stosowany w tym przypadku mnożnik offsetowy jest niższy od mnożnika stosowanego przy zaliczaniu zobowiązań offsetowych.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady zaliczania zobowiązań offsetowych zagranicznego dostawcy na poczet wartości umowy offsetowej, a w tym:

- 1) wielkość mnożników offsetowych i sposób ich stosowania,
- 2) sposoby zaliczania zobowiązań offsetowych,
- 3) sposoby zaliczania wartości zobowiązań z umów, o których mowa w ust. 1 pkt 3.

Art. 11. 1. Rokowania w celu zawarcia umowy offsetowej są prowadzone z zagranicznym dostawcą, równoległe do postępowania o udzielenie zamówienia publicznego na zasadach określonych w odrębnych przepisach.

2. Przedmiotem rokowań z zagranicznym dostawcą są w szczególności:

- 1) wartość umowy offsetowej,
- 2) przedmiot zobowiązań offsetowych,
- 3) zastosowanie mnożnika offsetowego,
- 4) terminy wykonywania zobowiązań offsetowych.

3. Rokowania, o których mowa w ust. 1, powinny się zakończyć nie później niż w dniu zakończenia postępowania, o którym mowa w ust. 1.

Art. 12. 1. Umowa offsetowa nie może być zawarta na okres dłuższy niż dziesięć lat.

2. Umowę offsetową zawiera się w formie pisemnej pod rygorem nieważności.

Rozdział 3

Treść i wykonanie umowy offsetowej

Art. 13. Umowa offsetowa powinna zawierać w szczególności:

- 1) określenie stron oraz daty i miejsca jej zawarcia,
- 2) oznaczenie czasu jej obowiązywania,
- 3) oznaczenie wartości zobowiązania offsetowego,
- 4) oznaczenie przedmiotu zobowiązania offsetowego,

- 5) harmonogram wykonania zobowiązań offsetowych,
- 6) określenie zasad odpowiedzialności za niewykonanie lub nienależyte wykonanie zobowiązań offsetowych, w tym kary umowne.

Art. 14. 1. Zagraniczny dostawca, który zawarł umowę offsetową, ma obowiązek przedkładać ministrowi właściwemu do spraw gospodarki kwartalne i roczne sprawozdania z wykonania zobowiązań offsetowych. Sprawozdanie kwartalne przedkłada się nie później niż w terminie 30 dni od zakończenia danego kwartału, zaś sprawozdanie roczne nie później niż w terminie 90 dni od zakończenia roku sprawozdawczego.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki ma prawo żądać w każdym czasie od zagranicznego dostawcy, o którym mowa w ust. 1, informacji o stopniu wykonania zobowiązań offsetowych.

Art. 15. 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, po zasięgnięciu opinii Komitetu, zalicza wykonane przez zagranicznego dostawcę zobowiązania offsetowe na poczet wartości umowy offsetowej, niezwłocznie po ich wykonaniu. Stwierdzenie wykonania zobowiązania offsetowego następuje w formie protokołu podpisanego przez ministra właściwego do spraw gospodarki oraz zagranicznego dostawcę.

2. Minister właściwy do spraw gospodarki, na wniosek zagranicznego dostawcy, może zaliczyć na poczet wartości umowy offsetowej wartość zobowiązań z umów zawartych przez zagranicznego dostawcę w terminie 12 miesięcy poprzedzających zawarcie umowy offsetowej i wykonywanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, o ile mogą one stanowić przedmiot zobowiązania offsetowego.

Art. 16. Minister właściwy do spraw gospodarki, najpóźniej w dniu zawarcia umowy offsetowej, może żądać w imieniu Skarbu Państwa od zagranicznego dostawcy gwarancji bankowej należytego wykonania zobowiązania offsetowego.

Art. 17. W razie istotnej zmiany okoliczności w czasie wykonywania zobowiązania offsetowego może nastąpić zmiana przedmiotu, wartości oraz terminu wykonania tego zobowiązania. Przepisy art. 4 ust. 3, art. 6—10, art. 11 ust. 2 i art. 12 ust. 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 18. Prawem właściwym dla umowy offsetowej jest prawo polskie.

Art. 19. Umowa offsetowa wygasa, z zastrzeżeniem art. 23, z dniem stwierdzenia przez ministra właściwego do spraw gospodarki wykonania zobowiązania offsetowego przez zagranicznego dostawcę albo w dniu zapłaty na rzecz Skarbu Państwa odszkodowania z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania tego zobowiązania. Wysokość odszkodowania stanowi nie mniej niż równowartość niewykonanej lub nienależyście wykonanej umowy offsetowej.

Rozdział 4

Komitet do Spraw Umów Offsetowych

Art. 20. 1. Komitet działa przy ministrze właściwym do spraw gospodarki.

2. W skład Komitetu wchodzi, po jednej osobie, przedstawiciele: Prezesa Rady Ministrów oraz ministrów właściwych do spraw gospodarki, finansów publicznych, Skarbu Państwa, spraw zagranicznych, spraw wewnętrznych, spraw pracy, Ministra Obrony Narodowej, Szefa Urzędu Ochrony Państwa, a także Prezesa Urzędu Zamówień Publicznych oraz Przewodniczącego Komitetu Badań Naukowych.

3. W pracach Komitetu może uczestniczyć przedstawiciel Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Przewodniczący Komitetu może zapraszać do udziału w pracach Komitetu, bez prawa głosu, inne osoby niż wymienione w ust. 2 i 3, a w szczególności przedstawiciele innych ministrów oraz ekspertów.

5. Przewodniczącym Komitetu jest przedstawiciel ministra właściwego do spraw gospodarki. Zastępcę Przewodniczącego Komitetu wybiera ze swego grona Komitet.

6. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, regulamin organizacyjny Komitetu.

Art. 21. 1. Do zadań Komitetu należy w szczególności:

- 1) opracowanie założeń do wykonania umów offsetowych dla poszczególnych zamówień publicznych na dostawę uzbrojenia lub sprzętu wojskowego,
- 2) analizowanie i opiniowanie ofert offsetowych pod kątem zapewnienia największych korzyści dla interesów gospodarczych Rzeczypospolitej Polskiej oraz bezpieczeństwa i obronności państwa,
- 3) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki oraz udzielającemu zamówienia publicznego na dostawę uzbrojenia lub sprzętu wojskowego opinii dotyczących poszczególnych ofert offsetowych,
- 4) analizowanie sprawozdań zagranicznych dostawców z wykonania zobowiązań offsetowych,
- 5) przedkładanie ministrowi właściwemu do spraw gospodarki raportów z wykonywania zobowiązań offsetowych przez zagranicznych dostawców.

2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy zakres zadań Komitetu.

Rozdział 5

Nadzór nad wykonywaniem umów offsetowych

Art. 22. Nadzór nad wykonywaniem umów offsetowych sprawuje minister właściwy do spraw gospodarki.

Art. 23. Zawarcie umowy offsetowej z zagranicznym dostawcą oraz stwierdzenie jej wykonania wymaga zatwierdzenia przez Radę Ministrów.

Art. 24. Minister właściwy do spraw gospodarki przedkłada Radzie Ministrów roczne sprawozdania z wykonania zobowiązań offsetowych przez zagranicznych dostawców, w terminie do końca drugiego kwartału po zakończeniu roku sprawozdawczego.

Rozdział 6

Przepisy końcowe

Art. 25. Do umów offsetowych zawieranych w związku z umową dostawy na potrzeby obronności

i bezpieczeństwa państwa nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 24 lutego 1990 r. o przeciwdziałaniu praktykom monopolistycznym i ochronie interesów konsumentów (Dz. U. z 1999 r. Nr 52, poz. 547).

Art. 26. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

904

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 września 1999 r.

w sprawie obrotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny wierzytelnościami nabywanymi od banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności.

Na podstawie art. 4 ust. 2a ustawy z dnia 14 grudnia 1994 r. o Bankowym Funduszu Gwarancyjnym (Dz. U. z 1995 r. Nr 4, poz. 18 i Nr 133, poz. 654, z 1997 r. Nr 24, poz. 119, Nr 79, poz. 484, Nr 85, poz. 538, Nr 88, poz. 554 i Nr 140, poz. 940, z 1998 r. Nr 108, poz. 685 i Nr 162, poz. 1121 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 399) zarządza się, co następuje:

§ 1. Rozporządzenie określa formę organizacyjno-prawną, szczegółowe zasady, zakres i tryb obrotu przez Bankowy Fundusz Gwarancyjny, zwany dalej „Funduszem”, wierzytelnościami nabywanymi przez Fundusz od banków, w których powstało niebezpieczeństwo niewypłacalności, zwanymi dalej „wierzytelnościami”.

§ 2. Fundusz, działając w zakresie udzielania pomocy bankom, nabywa i zbywa wierzytelności, o których mowa w § 4 ust. 1.

§ 3. Fundusz dokonuje obrotu wierzytelnościami przy pomocy Biura Funduszu.

§ 4. 1. Fundusz może nabywać bezsporne wierzytelności pieniężne banków, z wyjątkiem wierzytelności zagrożonych.

2. Do wierzytelności zagrożonych zalicza się w szczególności wierzytelności:

- 1) których opóźnienie w spłacie należności głównej lub odsetek wynosi więcej niż 3 miesiące,
- 2) wobec dłużników postawionych w stan likwidacji, z wyjątkiem gdy likwidacja następuje na podstawie przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji przedsiębiorstw państwowych (Dz. U. Nr 118, poz. 561 i Nr 156, poz. 775, z 1997 r. Nr 32, poz. 184, Nr 98, poz. 603, Nr 106, poz. 673, Nr 121, poz. 770, Nr 137, poz. 926 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 106, poz. 668 oraz z 1999 r. Nr 40, poz. 400),
- 3) wobec dłużników, co do których została ogłoszona upadłość,

4) wobec dłużników, przeciwko którym bank złożył wniosek o wszczęcie postępowania egzekucyjnego lub rozpoczął postępowanie mające na celu zaspokojenie swojej należności z przedmiotów zabezpieczenia w innym trybie,

5) wobec dłużników, których miejsce pobytu jest nieznane i których majątek nie został ujawniony,

6) wobec dłużników, których sytuacja ekonomiczno-finansowa pogorszyła się nieodwracalnie w sposób uniemożliwiający spłacenie długu,

7) obciążone prawami na rzecz osób trzecich, a także zajęte w postępowaniu egzekucyjnym lub zabezpieczającym.

§ 5. Nabywanie przez Fundusz wierzytelności banków może być finansowane wyłącznie ze środków funduszu pomocowego w wysokości nie przekraczającej 20% funduszu pomocowego do wykorzystania w danym roku.

§ 6. 1. Nabycie wierzytelności następuje na wniosek zainteresowanego banku.

2. Bank występujący z wnioskiem o nabycie przez Fundusz wierzytelności powinien dołączyć do wniosku wykaz wierzytelności oferowanych do zbycia wraz z ich opisem oraz kompletem dokumentów pozwalających na ocenę stanu prawnego i faktycznego tych wierzytelności.

3. Opis, o którym mowa w ust. 2, powinien zawierać w szczególności:

- 1) oznaczenie dłużnika banku wraz z przedstawieniem jego sytuacji finansowej,
- 2) kwotę wierzytelności ze wskazaniem należności głównej, odsetek i innych należności ubocznych,
- 3) datę powstania wierzytelności oraz terminy i warunki jej spłaty,
- 4) informacje o ustanowionych zabezpieczeniach wierzytelności,